

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

Děkujeme všem, kdo se jakýmkoliv způsobem zapojili do Tříkrálové sbírky. Všem, kdo koledovali, všem kdo koledníky doprovázeli i všem, kdo jakoukoliv částkou do sbírky přispěli. Pán Bůh zaplatí!

o. Pavel

Z OBSAHU

Projekt Donátor **3**

Vize farnosti, bohoslužba smíření **4–5**

Hurá do Betléma **5–6**

Fotografie z Tříkrálové sbírky **8–9**

ZŠ Salvátor **10–14**

Monte Carlo středověku **15–16**

Církev v barvách CMYK **16–17**

Výsledky Tříkrálové sbírky **19**

Z Centra pro rodinu **20**

Pozvánka na benefiční koncert sboru Mibidizo **21**

Akce ve farnostech VM a Lešná v r. 2025 **22**

Poslední roráty v Lešné – 19. prosince 2024 (foto o. Pavel)

Živý betlém ZŠ Salvátor – 22. prosince 2024 (foto o. Pavel)

Slovo našich kněží

Bohu díky za Vánoce!

Bylo nám dopřáno dožít se dalších Vánoc. Teď je čas ohlédnout se zpátky a děkovat. Moc bych si přál, aby si každý farník našel aspoň čtvrt hodiny na vděčnost. Něco podobného jsem dal jako úkol biřmovancům: Oslovilo tě v době vánoční konkrétní Boží slovo? V kostele? Při soukromé četbě? Na kterou vánoční bohoslužbu do konce života nezapomeneš? Oslovilo tě silně nějaké kázání? Prožil jsi něco těžkého a ono se to obrátilo k dobrému? Děkoval jsi opravdu a ze srdce za svoje drahé, za hojnost dobrého jídla? Za to, že v naší zemi není válka? Vzpomínáš i na loňské či jiné Vánoce, které pro tebe hodně znamenaly? Takových otázek bychom si mohli položit ještě další desítky. Hodina by nám na to nestačila. Naučme se více děkovat a náš život bude daleko krásnější.

Vánoční díky pokračují!

Sluší se, abych poděkoval i lidem, protože je Pán Bůh používá jako svoje nástroje:

- Děkuji za vánoční stromečky, za ty, kdo je nazdobili.
- Děkuji těm, kdo postavili betlém.
- Děkuji Terezce Mužíkové za květinovou výzdobu nejen o Vánocích.
- Děkuji všem kostelníkům a ministrantům za jejich službu.
- Děkuji všem, kdo v kostele nejen o Vánocích slouží hudbou – varhaníkům, schole, sboru Cantio, cimbálovce, trubačům, Anetce Ručkové, Magdě Kratochvílové. Moc se vždycky těším, že v kostele o Vánocích zazní trubky, flétny, hoboje, housle, čela a další krásné hudební nástroje. Tolik je u nás bohoslužeb a tolik talentovaných lidí.
- Děkuji všem, kdo uklízejí kostel.
- Děkuji všem, kdo připravili adventní aktivity pro děti, zvláště Kateřině Kutálkové.
- Děkuji všem, kdo chystali rorátní snídaně pro děti.

Firma Váhala

Troji poděkování jsem si nechal na konec. Především firmě Váhala. Za obrovské množství párků a šunky na roráty pro děti. Je škoda, že tato firma momentálně nemá prodejnu v našem městě. Jako projev vděčnosti by mohli naši farníci dát přednost nákupu v obchodě patřícímu této firmě. Jedná možnost přece jen existuje. Vy, kteří jezdíte z Hranic přes Hustopeče, víte, že hned u masokombinátu blízko hlavní cesty je malá firemní prodejna i s parkovištěm. Stojí za to někdy se zde na nákup zastavit. Větší řeznictví je v samotných Hustopečích. Doporučuji kromě všech ostatních dva výrobky: vepřové maso ve vlastní šťávě a šunku Bečva. Jejím nákupem podpoříte obnovu řeky Bečvy po ekologické katastrofě.

Pekárna Anežka v Palačově

Tato firma nám dodává frgály a koláčky nejen na roráty. Jsem moc rád, že štedrost firmy pokračuje i po smrti Anežky Rozsívalové, která firmu založila. Velký dík za to patří jejímu synu Pavlu Vašutovi. Připomínám, že firma má obchod i ve Valašském Meziříčí, a to v Uliče.

Florcentrum Foltýnová

Těžko bychom mohli spočítat všechny květiny, které nám paní Foltýnová pro kostel darovala. Na Vánoce jsou to nádherné červené vánoční hvězdy a o Velikonocích krásné bílé chryzanté-

my do Božího hrobu. Moc děkujeme. Květinářství této firmy je hned u Tesca a v Kauflandu ve Valašském Meziříčí.

o. Pavel

Projekt Donátor – platy kněží

O tomto projektu ještě uslyšíme, tento článek berte jako první informaci. Nebudu se tedy pouštět do nějakých podrobností. Pokusím se o co největší srozumitelnost.

1. Každý kněz naší arcidiecéze dostává pravidelně od svého zaměstnavatele mzdu. Průměrná mzda duchovního v naší diecézi činí 22 tisíc korun hrubého. Na tuto mzdu stále ještě přispívá stát, a to jako finanční náhradu za část majetku, který nebylo možné vrátit v restitucích. Tato částka se ale rok od roku zmenšuje. V roce 2029 přestane stát vyplácet příspěvek na platy duchovních úplně.

2. Naše arcidiecéze hospodaří s majetkem, který byl vrácen v restitucích. I při nejlepším hospodářském výsledku bude možné pokrýt jen asi dvě třetiny nákladů na mzdy. Asi jednu třetinu musí pro své kněze zajistit farnosti, ve kterých kněží působí. Dopusud farnosti přispívaly formou tzv. desátku a jednou sbírkou na platy kněží za rok. Tyto částky však zdaleka nestačí. Co tedy dělat?

3. Kousek dál je Brněnská diecéze, která získala velmi málo majetku v restitucích. Založila tedy mzdový fond Donátor. Cílem tohoto fondu je získat co nejvíce malých dárců, kteří by přispívali pokud možno pravidelně do tohoto fondu. Vystihuje to heslo: Odřekni si jedno kafe za měsíc! To, co ušetříš, věnuj na mzdy kněží.

4. Po posledním sčítání věřících byly stanoveny částky, které by měly přispět jednotlivé farnosti do mzdového fondu Donátor. Pro Valašské Meziříčí je to částka 446 200 Kč Pro Lešnou 38 000 Kč. Pokud se najde dostatek malých dárců, bude zajištěna tato částka a farnost už nebude muset nic doplácet. Pokud se sejde z farnosti více peněz, tyto budou zaslány do farnosti, z které jsou dárci.

5. Jakým způsobem bude možné přispívat a jak se zaregistrovat na www.donator.cz, se dovíte v příštím čísle Života farnosti.

o. Pavel

Náboženství – 1. třída

Výuka náboženství v 1. třídě probíhá na ZŠ Salvátor, ZŠ Lešná i na faře. A je to dobře. Děti jsou v tomto věku jsou velmi vnímavé. To co se naučí a prožijí zůstane hluboko v jejich srdcích a má to velký vliv na celý život.

Problém momentálně vidím v tom, že na faru chodí jenom tři prvňáčci. To je daleko méně než jiné roky. Možná jich je více. Rodiče si však řekli, že stačí přivést děti do náboženství až ve druhé třídě. Že je to pro ně v první třídě dost náročné, zvláště na začátku. Možná není v rodině někdo, kdo by děti na faru přivedl a po náboženství odvedl domů.

Nyní už máme za sebou polovinu školního roku. Prvňáčci se rozkoukali a zorientovali ve škole. Myslím, že by stálo za to, aby se tyto děti zapojily do stávající skupinky na faře. Náboženství v 1. třídě učí Kateřina Kutálková. Hodina je každou středu od 15.05 do 15.45 v učebně na faře. Prosím farníky, aby o tomto článku informovali rodiče prvňáčků a povzbudili je, aby neodkládali výuku náboženství až na druhou třídu. Všechny pak prosím o modlitbu za naše děti i za ty, kdo je náboženství vyučují.

o. Pavel

V neděli 29. prosince byl v Olomouci zahájen svatý rok 2025 v naší arcidiecézi. Jsem rád, že jsem byl u toho a se mnou asi 30 farníků z Valašského Meziříčí. Byla to velmi povzbudivá bohoslužba – zahájení v kostele Panny Marie Sněžné, průvod ulicemi Olomouce do katedrály a velice působivá liturgie. Lidé mohutně zpívali krásné zpěvy. Nazval jsem to božskou liturgií. Věřím, že jsou před námi další krásné okamžiky jubilejního roku.

o. Pavel

Dar smíření - pozvání na bohoslužbu

Toužíme po proměně farnosti. Na celodenním setkání pastorační rady jsme hledali vizi, která má být předpokladem pro pastorační plán. Chceme, aby naše farnost byla domovem pro všechny, kdo chtějí zakoušet Boží lásku. Toto všechno předpokládá smíření a vzájemné odpuštění. Nejlepší příležitostí pro tento krok by mohla být večerní mše svatá na první pátek 7. února v 17.30. První pátek je den smíření. Přijměte bratři a sestry pozvání na tuto bohoslužbu, případně i na adoraci, která bývá pravidelně na první pátek. Tam můžeme Pána chválit a děkovat mu za velký dar smíření a odpuštění.

o. Pavel

Z pastorační rady

Bohoslužba smíření na první pátek 7. února

Sestry a bratři, dříve, než Vás v následujícím textu seznámím s připravovanou únorovou bohoslužbou smíření, jsem moc rád, že se s Vámi touto cestou mohu podělit o výsledek setkání pastorační rady, které proběhlo v sobotu 18. ledna. Tímto výsledkem je stanovení vize, tedy cíle, k němuž chceme ve farnosti směřovat.

S pomocí Ducha svatého jsme se dohodli na následujícím znění vize pro naši farnost: **TOUŽÍME BÝT DOMOVEM PRO KAŽDÉHO, KDO HLEDÁ BOŽÍ LÁSKU, A ZVEME K TÉTO ZKUŠENOSTI I TEBE.** Dovolte mi k tomu uvést alespoň krátký komentář. Vize začíná slovem TOUŽÍME. Vyjadřuje, co si přejeme, aby přebývalo v našich srdcích: touha, kterou do nás vkládá sám Bůh prostřednictvím Ducha svatého. Tedy být jako farnost otevřeni tomu, k čemu nás chce Bůh vést. **BÝT DOMOVEM PRO KAŽDÉHO** – domov je místo, kde se cítíme dobře, kam patříme, kde jsme v bezpečí, kde můžeme a máme být takovými, jakými opravdu jsme. Ale také místo, kde většinou nejsme sami: jsou s námi naši nejbližší, je také místem, kam rádi někoho zveme. **PRO KAŽDÉHO, KDO HLEDÁ BOŽÍ LÁSKU** – tento domov má být otevřený pro každého, kdo – vědomě i nevědomě – hledá v životě to, co je nejvnitřnějším nastavením každého člověka a co do něj bylo vloženo při stvoření – být Božím obrazem, Božím milovaným synem a dcerou. **ZVEME K TÉTO ZKUŠENOSTI I TEBE** – celá proměna farnosti směřuje k jednomu cíli: vše, co od Pána dostáváme, nemá sloužit pouze nám, ale máme se o to dělit s ostatními. A to dokonce tak, že primárně máme myslet na lidi zvenku, a to ve všem, co ve farnosti konáme. Díky tomu budeme zakoušet, že toto dávání je zároveň i velkým přijímáním: my dáváme a Pán štědře na tuto naši službu odpovídá ještě větším obdarováním. Jsem opravdu rád, že s pomocí Boží naše setkání splnilo to, co jsme od něj očekávali a za co jsme se spolu s Vámi modlili: přispět k proměně farnosti, tedy k větší jednotě a společnému směřování k misijně zaměřené farnosti, na kterém se budou společně podílet jednotlivci i společenství podle obdarování, která od Pána přijali.

Nyní již k tématu bohoslužby smíření. Jak už víte, proměna farnosti vychází ze stejnojmenné knížky Jamese Mallona. Tato knížka se v katolické církvi v poslední době stává čím dál rozšířenějším podkladem pro proměnu farností i celých diecézí. Za naši pastorační radu jsme našemu Pánu vděční, že nás k této knížce také přivedl. Knížka má celkem 7 kapitol, z nichž první čtyři tvoří určité shrnutí současné situace v církvi: prožíváme období nového připomenutí toho, co tvoří identitu naší církve, proč jako církev vlastně existujeme: máme být světlem národů, aby se Boží spása rozšířila až do končin země (Iz 49, 6). Současný papež František během konkláve, které jej nakonec zvolilo papežem, sepsal krátké zamyšlení, kde ve čtyřech bodech shrnuje, jaký typ papeže dnešní církev potřebuje: papeže, který jí pomůže rozpomenout se na její skutečnou identitu, „aby vyšla sama ze sebe na existenciální periferie“. Varuje přitom, že pokud to církev neučiní, pokud „nevyjde sama ze sebe, aby evangelizovala, stává se sebevtažnou, a tak onemocní“. Kořen této nemoci spočívá právě v zapomnění na svou nejvlastnější identitu: jsme misionáři, jsme církví povolnou „vyjít ze sebe“.

Ve čtvrté kapitole knížky James Mallon uvádí několik zásadních věcí, které musíme odložit (doslova zahodit) předtím, než za-

čneme obnovovat identitu církve: mohou to být postoje, nápady nebo teologické perspektivy, které nám překážejí v tom, abychom naplnili misijní poslání, které nám Ježíš svěřil. Pro účely tohoto článku jen krátce připomenu alespoň některé z nich. Jde zejména o nesprávnou vyváženost mezi Boží milostí (ta nás vždy předchází a díky ní jsme také spaseni) a svobodnou lidskou vůlí (Bůh nám nechává svobodu, abychom se pro Něj sami rozhodli). Tak například i dnes se v církvi objevuje snaha přeceňovat naše lidské (i dobře míněné) aktivity, a to i v duchovním životě (nebe si přece musíme zasloužit – tzv. pelagianismus), někdy naopak dochází k potlačování svobodné lidské vůle (vše je jen díky Boží milosti, úloha člověka se minimalizuje – tzv. janzenismus). Dalším nesprávným postojem je klerikalismus, a to jak ve smyslu přílišného upřednostňování postavení kněží před Božím lidem, tak i ve smyslu pasivního přístupu laiků, kteří jen spoléhají na kněze a uznávají jen ty aktivity, v nichž jsou kněží zapojeni.

V páté kapitole pak James Mallon definuje 10 oblastí, které tvoří tzv. úrodnou půdu farnosti. Říká, že můžeme vyvíjet nejrůznější dobré aktivity, ale pokud farnost na ně nebude připravena jako úrodná půda na zasetí semene, tyto aktivity přinesou jen malé ovoce. I tady zmíním jen několik z nich: slavení nedělní eucharistie jako vrchol celotýdenních farních aktivit, jako setkání farní rodiny i jako příležitost přivítat nově příchozí, správně nastavené farní společenství (zajímající se jeden o druhého, nečekající, až se druhý člověk obrátí a napraví, ale nabízející nejdříve zapojení do farnosti i s vědomím, že všechno ze strany daného člověka není v pořádku, ale s důvěrou, že díky otevřeným a zdravým vztahům tento člověk může zakusit opravdové společenství a v konečném důsledku prožít i své vlastní obrácení), vytváření menších společenství jako prostoru pro lidský i duchovní růst farníků nebo zapojení farníků do připravených farních aktivit.

V pastorační radě jsme si uvědomili, že i v naší farnosti bychom se měli inspirovat výše uvedenou výzvou Jamese Mallona k odložení věcí, které nám mohou bránit v další cestě k proměně farnosti. Dříve, než společně vykročíme k naplňování stanovené vize a začneme realizovat onu proměnu farnosti v živé evangelizační společenství, měli bychom učinit krok vzájemného smíření a odpuštění. Asi každý z nás si v sobě nese nějaké zranění či špatnou zkušenost, kterou učinil ve vztahu ke kněžím (minulým i současným), ve vztahu vůči jiným farníkům, nebo ve vztahu k církevními autoritám. V tomto ohledu je to jako v rodině: chceme-li v rodině něco změnit, je dobré nejdříve vyznat svůj podíl na současném stavu a vzájemně si odpustit. Proto jsme se rozhodli, že prvopáteční adoraci 7. února zaměříme na vzájemné smíření. Každý z farníků je pozván, aby pod Ježíšův kříž přinesl všechny bolesti a zranění, která si v sobě v souvislosti s naší farností nese, aby je Pánu odevzdal a umožnil, aby On je vynesl na dřevo kříže a tam uzdravil, proměnil v požehnání. Konkrétní formu tohoto úkonu ještě promýšlíme. Některé věci bude možno vyslovit nahlas tak, aby je všichni přítomní slyšeli, některé bude lépe vyslovit či svěřit Pánu jednotlivě pod křížem. Budeme rádi, když se tohoto smíření, milí farníci, zúčastníte v co největším počtu. Zejména však touto cestou oslovuji ty z Vás, kteří jste ve farnosti zapojeni v jakékoliv službě nebo jste zástupci konkrétních společenství, která ve farnosti máme. Bude velmi dobré, když tento úkon zakončíme vzájemným podáním ruky a odpuštěním. Nikdo v církvi není dokonalý, je proto důležité si to stále uvědomovat a s pokorou společně pracovat na vzájemném smíření. Jen tak nás naše minulost nebude zatěžovat a bránit nám svobodně kráčet synodální cestou.

Na závěr mi dovolu poděkovat všem, kteří jste se nějakým způsobem zapojili do proměny farnosti: přečtením knížky Jamese Mallona a přemýšlením nad jejím obsahem, zapojením do posouzení zdraví farnosti podle pěti základních okruhů, které život farnosti charakterizují, ale také modlitbou za naši farnost a její další budoucnost. Prosím, abyste v tomto zapojení vytrvali i nadále.

*Bohdan Mikušek
místopředseda pastorační rady*

Hledají se prvňáčci

Milí rodiče,
ráda bych vás povzbudila, abyste přihlásili své prvňáčky do hodin náboženství ještě v tomto školním roce. Děti se mohou zapojit i nyní v průběhu tohoto školního roku, není třeba čekat na začátek dalšího. Momentálně je počet dětí velmi malý, což je škoda, protože by se mohly společně více učit o víře a prohlubovat své poznání Boha. Pokud váháte, věřte, že se není čeho obávat – hodiny nejsou náročné a děti si vše užívají hravou formou.

Nemusíte mít strach, že děti ještě neumí dobře číst a psát – to v hodinách vůbec nepotřebují. Povídáme si o Bohu, objevujeme biblické příběhy, kreslíme, tvoříme, luštíme kvízy a hrajeme různé hry. Snažím se, aby každá hodina byla pro děti zajímavá, veselá a plná radosti.

Hodiny náboženství jsou krásnou příležitostí, jak mohou děti poznávat víru a hodnoty v přátelském prostředí. Budu moc ráda, pokud se k nám váš prvňáček přidá!

Hodiny náboženství pro první třídu probíhají každou středu na faře od 15:05 – 15:45.

Pro více informací mě neváhejte kontaktovat na čísle: 732 672 703

Těším se na každého z nich.

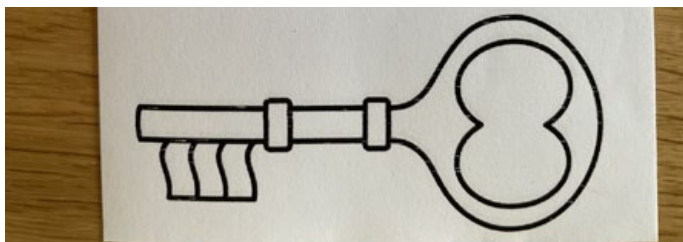
*Kateřina Kutálková
katecheta*

Z farnosti

Hurá do Betléma

Na adventní dobu jsme si pro děti připravily speciální aktivitu, aby mohly prožívat toto období společně s námi. Každý adventní týden na ně čekal nový úkol. Pokud ho splnily, přinesly svůj úkol spolu se srdíčkem v nedělním obětním průvodu.

První týden děti obdržely klíč, který po splnění úkolu symbolicky odemkl adventní dobu.

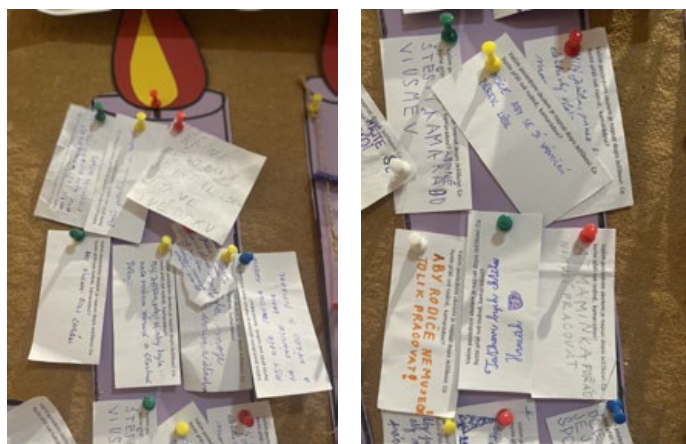
Ve druhém týdnu jsme se s nimi setkali na rorátech, jejichž návštěva byla zároveň druhým úkolem.

Třetí týden byl úkol možná nejnáročnější. Děti měly hledat na stezkách do kostela barevné kolíčky, které následně odevzdaly. Teď už víme, že i když byly kolíčky pestré, jejich velikost a důmyslné maskování představovaly pro mnoho dětí výzvu.

Poslední týden jsme děti požádaly, aby sepsaly přání Ježíškovi. Tentokrát však ne to, co by si přály samy, ale přání pro někoho, koho mají rády. Mnoho přání bylo opravdu krásných a šlo poznat, že děti nad úkolem přemýšlely.

Na závěr adventní doby jsme se setkali na náměstí u živého betléma. Děti si užily příběh o Ježíšově narození a na konec je čekala sladká odměna.

Účast byla opravdu hojná a věříme, že děti byly spokojené. Děkujeme všem, kteří se zapojili, a těšíme se, že se opět potkáme při aktivitě v době postní.

Kateřina Kutálková

Setkání těch, kdo uklízejí kostel

V neděli 19. ledna 2025 se konalo na faře setkání všech, kdo uklízejí kostel. Děkujeme za tuto službu všem i těm, kdo se tohoto setkání nemohli zúčastnit.

o. Pavel

Nadační fond Betlém nenarozeným

Zkusme se v mysli vrátit o pár měsíců zpět... Je sobota 12. října 2024, předvečer svátku Panny Marie z Fatimy. Venku je silný vítr, občas spadne pár kapek deště a z našeho Azylového domu pro těhotné matky v tísni právě odjíždí jedna z maminek do porodnice. Odjíždí, aby porodila holčičku.

Za pár hodin už radostně telefonuje, že miminko je šťastně na světě. Ne, tahle holčička se sice nejmenuje Hyacinta ani Lucie. Je ale neoddiskutovatelné, že také pro ni a kvůli ní se narodil Boží Syn a jí patří poselství i útěcha Jeho Matky Marie.

Ostrava 14. ledna 2025

Vážený otče Pavle, milí farníci,

děkujeme Vám, že jste se o Vánocích nechali oslovit hodnotou každého lidského života od jeho početí a svou sbírkou v rámci kampaně Štědrý dar pro betlémské děti jste jej podpořili v tom nejkřehčím okamžiku, na jeho počátku. **Svým velkorysým darem ve výši 30.000 Kč jste pomohli zajistit bezpečné zázemí dětem, které se svými mámami ocitají před svým narozením nebo těsně po něm bez opory, v nejistotě a nouzi.** Vážíme si této Vaší vstřícnosti a jsme za ni ze srdce vděční.

Prostředky získané kampaní nám také tento rok pomohou zajistit provoz našeho Azylového domu pro těhotné matky v tísni v Hamrech u Hlinska. Od svého otevření v roce 2008 nabídl lidské zázemí, podporu i praktickou pomoc již 218 matkám a 305 dětem a díky vaší pomoci může pomáhat i dál.

S úctou, vděčností a prosbou o modlitbu za toto dílo,

Marcela Holeňová

Marcela Holeňová

Sokolská třída 244/27, 702 00 Ostrava, IČ: 65892399
www.nfbetlem.cz / www.dlanzivotu.cz

Na začátku nového roku přeji všem čtenářům Života farností, ať je rok 2025 dobrý a požehnaný.

Ve škole se právě v těchto dnech uzavírá první pololetí, a tak učitelé s žáky hodnotí uplynulé období, všechny akce školní i mimoškolní. Vzájemně si sdělují, co se podařilo (mimořádná úsilí a úspěchy jistě zaslouží i písemnou pochvalu). Vyučující určitě žákům doporučí, na čem je potřeba zapracovat a co změnit či zlepšit nebo čeho se určitě vyvarovat, aby celé druhé pololetí probíhalo v pohodě. Ve čtvrtek 30. 1. žáci převezmou pololetní výpisy z vysvědčení. A co nás čeká v pololetí druhém? Nejdůležitější životní krok čeká na jaře na devátáky, kteří si nejen zvolí střední školy, ale musí zvládnout přijímací zkoušky. Na ty se už od září pilně připravují. Také několik sedmáků by rádo pokračovalo ve studiu v šestiletém programu na gymnáziu. Budeme se za ně přimlouvat. Další ne méně důležitou událostí v druhém pololetí bude zápis budoucích prvňáčků, který máme naplánován na 8. dubna. (Veškeré informace k tomu budou včas zveřejněny.) Z těch nejbližších akcí nás čeká KARNEVAL, který se uskuteční ve čtvrtek 30. ledna (před volným pátkem, kdy je den pololetních prázdnin) a podruhé jej uskutečníme v naší nové budově v podobném režimu jako minulý rok. Informace o organizaci budou dětem předány.

KARNEVAL

30. ledna 2025

od 14:00 do 16:30 ve škole

Opět v prostorách školní tělocvičny v nové budově.

Hudba, tanec, průvod masek, soutěže.

Malé občerstvení zajištěno.

Jsme rádi, že nám zkraje roku přejí sněhové podmínky, a proto se od 20. do 24. ledna uskutečnil lyžařský kurz pro 7. ročník (doplněný několika žáky 8. ročníku), tedy o něco dříve, než jsme původně plánovali. Ale protože probíhal právě v době přípravy tohoto čísla ŽF, informace a snad i foto zveřejníme až v příštím

číslu. A jestli sníh vydrží i dál, od 5. února by se mohl uskutečnit lyžařský kurz pro děti z I. stupně. (O způsobu přihlašování budou rodiče informováni.)

Magda Krupová

OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝM MĚSÍCEM

IV. třída v knihovně

19. 12. se vydali naši čtvrtáci do knihovny zjistit pravdu o navenek nevrhlém dědečkovi v růžových kalhotách. V počátku dědeček nebyl všem dětem sympatický, protože například nechťel koupit své ženě kytici, splachoval záchod vodou po koupání, nosil stále stejné růžové kalhoty nebo dával do koše vytrvale stále stejný sáček. Nakonec ale vyšla milá pravda na povrch a děti zjistily, že mají tu čest s ekologicky smýšlejícím člověkem, který si tímto získal jejich sympatie. Ve druhé části výchovně-výukového programu měly děti společnými silami vyrobit z nohavic starých riflí tašku. Při této aktivitě si zájemci vyzkoušeli šití na starém šlapacím šicím stroji, někdo zdobil riflovinu razítky a kresbami a z toho všeho snažení vyšla na svět praktická nákupní taška. Před odchodem zpět do školy si mnohé děti vypůjčily knížku na vánoční svátky.

Hana Havranová

Plujeme napříč literárními žánry

Před Vánocemi se žáci 8. ročníku zúčastnili besedy v městské knihovně. Lekce nebyla zaměřena na jednoho autora, byla spíše pracovní a žáci byli těmi, kteří knihy představovali svým spolužákům. Mohli se tak během krátké doby setkat s literárními hrdiny, kteří se museli vyrovnávat s různými životními překážkami. Ve dvojicích pracovali vždy s jednou knihou, četli si z ní, odpovídali na otázky, odhadovali pokračování děje... A v neposlední řadě svou práci prezentovali před spolužáky. Pevně věřím, že získali inspiraci a tipy k další četbě.

Anežka Zgabajová

Předvánoční besídky

Při vzpomínání na akce v uplynulém měsíci nemůžu vynechat předvánoční besídky ve třídách. Děti se na ně vždy moc těší. Vypne se školní zvonění, aby nerušilo předvánoční atmosféru a aktivity ve třídách. Některé děti hrají spolužákům na hudební nástroje koledy a nechybí ani různé společné hry. Mnozí žáci si vyzkoušejí tradiční vánoční zvyky. K tomu jim maminky zabalí do školy nějaké to cukroví nebo občerstvení připraví učitelé. Školou znějí koledy a obvykle vyjde čas i na nějaký pohádkový film.

Živý betlém

V neděli 22. prosince se před půl třetí odpoledne zaplnilo náměstí ve Valašském Meziříčí rodinami žáků naší školy a jejich přáteli, taky učiteli a mnoha náhodnými návštěvníky programů Vánoce ve Valmezu. Od 6. 12. probíhaly na náměstí každý den koncerty a vystoupení žáků meziříčských škol a naše škola už tradičně vystupuje poslední neděli před Štědrým dnem s představením Živý betlém – příběhem o narození Ježíška. A letos to bylo pro účinkující velice náročné. Již od dopoledne silně foukalo a předpověď meteorologů – že odpoledne bude nejen foukat, ale i sněžit – se vyplnila, a tak děti v kostýmech čelily větru a sněhu – upřímně – musela jim být hrozná zima, přestože se pořadatelé snažili pódium zateplit hořáky...

Děkuji všem dětem za to, že navzdory počasí odehrály své vystoupení s nadšením a pěkným hereckým výkonem. Paní učitelce Mikešové nejen za nácvik, ale přípravu a režii celého vystoupení na náměstí a paní učitelce z Rybiček Evě Vránové za velkou pomoc s doprovodem na kytaru.

Mše svatá 6. ledna

Ve stále ještě vánočně vyzdobeném kostele jsme v pondělí 6. ledna zahájili výuku po prázdninách mší svatou společně s farností. (Při ní byly také posvěceny křídy, které skupiny koledníků – tří králů – používali k nápisům K+M+B v sobotu 11. ledna při sbírce.) Otec Pavel v kázání v souvislosti se třemi králi vyzval: 1. Hleďte Ježíše. 2. Hleďte Ho společně. 3. Kľaňte se Mu a uznejte Ho jako Krále. V tom nám právě tři králové mohou být vzorem. Přímluvy přečetli žáci VI. třídy, kteří rovněž přinesli obětní dary. Na konci mše jsme společně zazpívali koledu z Hosany „Sláva na výsostech Bohu“. Prvňáčci se pak tradičně vyfotografovali u betléma.

Osmáci a deváťáci v Beskydském divadle

Ve čtvrtek 9. ledna odjeli po 2. vyučovací hodině do Beskydského divadla v Novém Jičíně osmáci a deváťáci, aby zhlédli představení Divá Bára. Předlohou se autorům muzikálu (Milan Uhde, Leoš Kuba, Miloš Štědroň) stala stejnojmenná povídka Boženy Němcové o odvážné a samostatlé dívce. Pověřiví vesničané jí pro její jinakost opovrhují. Je nebojácná a samostatná, je od-

lišná, a tak se o ní vyprávějí všelijaké podivnosti, dokonce je pro svou svéráznost spojována i s mocnostmi pekelnými. Smělá a odvážná Bára nedbá předsudků a pohnutek vesničanů a bojuje nejen o své právo na štěstí a lásku, ale je připravena pomoci i kamarádce Elišce.

S využitím anotace představení Magda Krupová

Tři králové ve škole

Po mši svaté v pondělí 6. ledna nás během dopoledne poctila nečekaná návštěva. Cestou městem zavítali i k nám do školy tři králové! Zpěv písně „My tři králové jdeme k vám“ se rozléhal po škole. Tři mudrcové slavnostně oblečení navštívili nejen vedení školy, ale postupně také žáky ve třídách. Popřáli všem šťastný a požehnaný nový rok 2025 a vyzvali k tříkrálovému koledování. Podle zvednutých rukou bylo zřejmé, že koledníků z řad našich žáků bylo letos při sbírce opět hodně, a to je dobře.

Magda Krupová

Prevence – III. třída

Ve čtvrtek 9. 1. se žáci III. třídy zúčastnili preventivního programu „Klíče otevírající svět“. Zábavnou formou si procvičili pravidla slušného chování, ověřili si, že když jsou spolu ve třídě, tak je dobré si pomáhat a spolupracovat. Naučili se používat „klíče“, které pomáhají k lepším vztahům – pozdrav, popros, poděkuj, pomáhej, omluv se.

Veronika Masopustová

Prevence – V. třída

Je internet nebezpečný? Co je to kyberprostor? Jaká rizika na nás ve virtuálním světě číhají? Těmito a mnohými dalšími otázkami jsme se zabývali ve čtvrtek 9. ledna v preventivním programu, který pro nás připravil pan Ing. Jan Plšek, krajský metodik prevence pro Zlínský kraj. Aktivně jsme pracovali ve skupinách, plnili různorodé úkoly a dozvěděli se spoustu zajímavých věcí, které nás můžou v budoucnu ochránit. Ne nadarmo se říká, že „internet je dobrý sluha, ale zlý pán“.

Lenka Potěšilová

Školní klub – Emulze – barevné pokusy na rozhraní dvou kapalin

Program s tímto názvem absolvovali klubíci ve čtvrtek 9. 1., kdy mezi nás zavítala paní Veronika Mičunková, kterou děti znají již z minulých let. Možná si říkáte, že pro děti z 1. stupně je to složité téma, ale klidně se s vámi vsadím, že děti si díky názorným pokusům, které si samy vyzkoušely, budou bezpečně pamatovat, že olej plave na vodě, že na hustotě kapalin záleží a že voda se úplně s olejem nesmísí. Kdyby záleželo na dětech, tak by „pokusovaly“ ještě delší dobu, ale paní Mičunková se s námi musela rozloučit, slíbila ovšem, že za námi zase někdy přijde s dalšími zajímavými činnostmi.

Anna Hříbková

Školení všech učitelů

V pátek 10. ledna, kdy měli žáci ředitelské volno, se všichni učitelé zúčastnili celodenního školení. Z Brna k nám do školy přijela paní Lektorka Mgr. Lenka Ondráčková a přednášela na téma „Práce s cíli ve vyučovací hodině“. Na mnoha příkladech z praxe předkládala, jak zefektivnit vyučování, jak výuku více diferencovat, jak spravedlivě hodnotit a jak vést děti ke správnému sebehodnocení.

Magda Krupová

VII. třída – projekt s duchovním rozměrem

V rámci Jubilejního roku 2025 se žáci 7. ročníku vydali za duchovním programem do Olomouce. Nejprve navštívili a prohlédli si katedrálu, do níž vešli Jubilejní branou a modlili se za školu i za své rodiny. Prošli kolem Arcibiskupského paláce a jiných přilehlých historických budov. Zastavili se v Centru Aletti, kde je jezuita doc. Dr. Michal Altrichter Th.D. přivedl nejprve do kaple, v níž se zaposlouchali do jeho slov o duchovním životě. Poté následovala prohlídka rozsáhlé knihovny. Žáky překvapilo nejen množství knih, ale i různost jazyků či stáří nebo váha některých exemplářů. Závěrem si sedmáci pochutnali na chutném občerstvení. Následovalo krátké shrnutí v kapli. Protože žáci by jednou chtěli studovat na vysokých školách, zajímalo je množství a zaměření fakult, které viděli. Dalším bodem programu byla prohlídka centra města, orloj, radnice, historický skvost v podobě sv. Mořice i s jeho věží, kam poctivě po schodech vystoupali. Výhledy byly přenádherné, mnozí si je dokumentovali. Pozoruhodné byly betlémy v kostelech nebo jiné zajímavosti ve městě.

Ludmila Černochová, Šimon Vrána

Knihovna pro I. třídu

Ve čtvrtek 16. ledna se naši nejmenší opět vydali do knihovny na první knihovnickou lekci v novém roce. Program s názvem „Nejvzácnější poklad“ měl za úkol děti přivést k zamyšlení, co je tím opravdu nejvzácnějším pokladem. Prvňáčci přemýšleli opravdu usilovně, a nakonec všichni došli k závěru, že skutečně nemusí být zlato jen to, co se třpytí. Těmi nejvzácnějšími poklady jsou přece rodina, láska, přátelství, zdraví, příroda... A to si v obchodě koupit nemůžeme, ani kdybychom byli milionáři.

Petra Mikešová

Knihovna pro VI. třídu – Jak na „hejty“

Tento celospolečenský problém řešili žáci 6. ročníku na besedě v městské knihovně. Na základě úvodního příběhu si nejprve vysvětlili pojem „hate speech“. Dozvěděli se, že toto spojení označuje jednání, které podporuje, šíří nebo podceňuje nenávistné projevy vůči dalším lidem. Sami pak přišli na příklady, jakými způsoby lze „hejtovat“. A především si pomoci hry, pracovního listu a diskuze zkoušeli navrhnout způsoby, jak se zachovat, pokud by se tyto nenávistné projevy týkaly jich samotných. Žáky téma zaujalo, takže byli při činnostech aktivní a spolupracovali. A na závěr došlo i na knihy. Některé jim paní knihovnice doporučila právě k tomuto tématu, jiné si závěrem mohli vypůjčit.

Anežka Zgabajová

Výuka dílen ve škole

Již několik let pokračuje naše škola ve spolupráci se stavební průmyslovkou v rámci výuky pracovních činností. Protože ve škole nemáme dílny, využíváme nabídku průmyslovky a navštěvujeme s našimi žáky jejich dílny na Vrbenské ulici. V tomto školním roce mají tuto výuku chlapci z VIII. a IX. třídy, kteří mají

možnost vždy jedenkrát za měsíc absolvovat pracovní činnosti ve stolařské dílně pod vedením mistra odborného výcviku. Protože výuka trvá tři vyučovací hodiny, je dost času pro výrobu i dokončení nejrůznějších drobností ze dřeva. Za první pololetí si tak mohli naši žáci vyzkoušet vyrobit ramínko na šaty, malý vozíček – žebřík, adventní svícen ve tvaru komety, vařečku a košík. Hodina vždy začíná seznámením se s tím, co se bude vyrábět. Na tabuli mají žáci narysován plánec s příslušnými rozměry, k tomu mají k dispozici předlohu, kterou mistr odborného výcviku vyrobil jako ukázkou. Pak dostanou materiál, ze kterého budou vyrábět, a nakonec jim mistr vysvětlí pracovní postup a případně ukáže práci s některým dílenským nářadím, které budou používat. Zbytek už je pak na žácích, jak se každý se zadaným úkolem sám vypořádá. Za dobu, kdy máme možnost do dílen chodit na výuku, vidím značný posun v základních pracovních dovednostech chlapců. Ze začátku se mnohým nedařilo ani správně zakreslit rozměry výrobku na dřevo, někteří si dokonce poprvé v životě mohli zatlouct hřebík kladivem. Dnes již dokáží podle plánu rozměřit a zakreslit vše potřebné, většina vcelku zvládne řezat pilkou podle narysované čáry, umí používat rašpli, pilníky, smrkový papír, vrtat jak s ruční, tak stojanovou vrtačkou a občas si mohou vyzkoušet lepení nebo lakování dřevěných částí výrobků.

Jsem velmi vděčný za tuto spolupráci, protože vnímám jako důležité, abychom umožnili chlapcům získávat potřebné pracovní kompetence, které jednou využijí v době, až budou mít vlastní rodinu, domácnost a bude potřeba zvládat aspoň základní úkony pro její údržbu. A kdo ví, třeba se některému chlapci práce v dílnách natolik zalíbí, že začne uvažovat o tom, jak se stát dobrým řemeslníkem, kterých je dnes tolik potřeba.

Hynek Mikušek

Monte Carlo středověku...

...tímto přívískem byla před staletími často nazývána Kutná Hora. Město, jeho historické jádro s katedrálou sv. Barbory, kostnicí a katedrálou Nanebevzetí Panny Marie v Sedlci, bylo právě před třiceti lety – v roce 1995 zapsáno na seznam UNESCO.

Na přelomu starého a nového roku jsme měli s manželem možnost strávit pár dní v tomto historickém sídle, o němž se dokonce ve středověku uvažovalo, že se namísto Prahy stane hlavním městem českého království. Mnozí z Vás farníků jste jistě Kutnou Horu navštívili, náš zážitek byl však natolik silný, že bych se o něj s Vámi ráda podělila.

Proč je Kutná Hora tak významná? Ve zkratce – „kutalo“ se zde stříbro, v Sedlci (dnes součást města) bylo v roce 1142 založeno nejstarší cisterciácké opatství v českém království. Klášterní kostel – katedrála Nanebevzetí Panny Marie byla po jejím vydrancování husity na počátku 18. století přestavěna v jedinečném stylu tzv. barokní gotiky. Architekt světového jména – Jan Blažej Santini-Aichel přestavěl také slavnou Sedleckou kostnici. Ve městě je celkem 11 kostelů, vůbec nejvýznamnější je katedrála sv. Barbory, patronky horníků, která se začala stavět na konci 14. století. Město tak má na dohled od sebe dva katedrální kostely a přitom ani jeden nebyl nikdy sídlem biskupa. Kromě sakrálních památek se Kutná Hora pyšní dalšími významnými stavbami – gotickým kamenným měšťanským domem, Vlašským dvorem, Hrádkem, kamennou kašnou na Rejskově náměstí, barokním domem Mikuláše Dačického (který se zde narodil i zemřel), či před rokem otevřeným významným Sankturinovským domem. Tím však výčet staveb zdaleka nekončí...

31. prosince probíhala v katedrále sv. Barbory děkonná mše svatá za uplynulý rok. V 16 hodin se kostel uzavřel turistům a arciděkan, páter Vladislav Brokeš PhD., vedl mši svatou před zaplněným chrámem. Promluva musela oslovit každého, kdo do katedrály zavítal, věřícího i bezvěrce. Duchovní zážitek byl

pro mě jako architektku umocněn pohledem do kroužené klenby chrámu, na které pracoval autor Vladislavského sálu – Benedikt Reid. Na závěr mše svaté jsem byla překvapena zpěvem české hymny nejen celým sborem s doprovodem varhan, ale celého shromáždění.

Novoroční mše svatá se konala v dalším gotickém stánku – kostele svatého Jakuba Staršího, celebrowaná opět páterem Brokešem. Na výstavbě kostela se v 15. století podílela i huť Petra Parlře, která stavěla také pražskou katedrálu sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

A nebyla bych to já, postižená svým „řemeslem“, abych nenapsala, kdy je kostel katedrálou. Především bývá sídlem biskupa (v tomto se Kutná Hora liší), jde o tří- až pětiolodní chrám, mnohdy s transeptem – příčnou lodí, polygonálním ochozem s kaplemi (oltář se tak dá obejít kolem dokola), vnějším opěrným systémem – ten zajistil statiku a prostor mezi pilíři tak mohl být už ve středověku vyplněn obrovskými okny dělenými kamennou kružbou a zasklenými barevnými vitrážemi. Největší výtvarná péče katedrál je věnována západnímu průčelí, které mívá obvykle dvě věže. Svatá Barbora se vymyká jak tvarem střech – tři stanových, tak i samotným západním průčelím, kde věže chybí. Návštěva města na přelomu roku byla mou několikátou, tentokrát však byla vyzdvižena velkým duchovním zážitkem a zakončena také novoročním ohňostrojem.

Pokud jste město zatím nenavštívili, vězte, že jde o lokalitu, jejíž bohatství se projevuje nejen ve městě samotném, ale také ve výskytu významných památek v jeho okolí. V nedaleké Církvici najdeme jeden z mála románských kostelů u nás – sv. Jakuba, v Gruntě pak největší vesnický kostel. Z profánních památek je odtud co by kamenem dohodil klasicistní zámek Kačina s významnou Chotkovskou knihovnou a divadlem, či kousek dál hřebčín v Kladrubech.

Děkuji Pánu Bohu, v jaké zemi žijeme, s kolika památkami, krásnou přírodou, v zemi bezpečné a svobodné. Můžeme pracovat, cestovat, poznávat, udržovat si víru. Zatím s námi nikdo neválčí, nikdo nás necenzuruje, neomezuje v našich názorech. Děkuji.

Alena Carbolová

Královská cesta s jezuitskou kolejí

Kroužená klenba katedrály sv. Barbory

Pohled do presbytáře katedrálního kostela sv. Jakuba

Růžicová klenba středověké soukromé kaple v Sankturinovském domě

Santiniho úprava chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Sedlci

Tři stanové střechy katedrály sv.Barbory

Ze života církve

Církev v barvách CMYK

Rozsah barev, který je schopen zaznamenat fotoaparát, kamera či skener bývá označován jako barevný prostor. Používá se jak pro zobrazení na obrazovce třeba počítače, tak při tisku. Nejznámější je pro počítače RGB (red, green, blue) a pro tisk CMYK (cyan, magenta, yellow, black). Každá barva je krásná i samostatně, ale dohromady může vytvářet nové a nové krásné kombinace barev, které se mohou společně stát krásným obrazem, třeba jako mozaika nebo fotografie na konci tohoto článku. Barevný pohled na Církev od Tomáše Cyrila Havla (šéfredaktora časopisu Duha) z jedné duchovní obnovy, přinášíme na stránkách ŽF a zde je jeho první část.

Církev v azurově modré

Modrá bývá považována za studenou barvu a chladně bývá vnímána také církev, když si ji spojíme s jejím hierarchickým, a tedy ve společnosti dávno přežitým nedemokratickým uspořádáním. Možná by bylo vhodnější dát hierarchickou strukturu církve do souvislosti s červenou barvou kardinálských a biskupských klerik. Myslím však, že většinu z nás v souvislosti s církevní hierarchií spíše napadnou slova jako autorita, moc, zákony, nařízení, tituly, disciplína, závaznost, poslušnost, loajalita, ale také lhostejnost, povýšenost a bezcitnost. Možná byste si vzpomněli ještě i na něco dalšího, protože jste někdy sami ochladli při setkání s církevní strukturou. Odkud se tady vzala a patří vůbec k církvi?

Hierarchické uspořádání má církev už od ustanovení 12 apoštolů a 72 učedníků, které Ježíš vybral ze skupiny svých následovníků. Další hierarchický moment je zaznamenán v knize Skutků apoštolů, kde čteme o ustanovení jáhnů. Při četbě Učení dvanácti apoštolů z konce prvního století už můžeme mít dojem, že držíme první text kanonického práva a listy Ignáce z Antiochie církevními obcím jsou už adresovány přímo tamějším biskupům, které vnímá jako reprezentanty celé obce. Církevní struktura se tedy utvářela již v době pronásledování před Milánským ediktem císaře Konstantina a po jeho vydání se upevnila. Když pak od roku 410 začaly barbarské kmeny pronikat ze západu do římské říše a způsobily rozpad její politické struktury, byla

to naopak struktura církve, která vydržela a přenesla pozitivní zkušenost římské éry do dalších staletí.

Jakkoliv může být toto hierarchické uspořádání diskutabilní, v dějinách se prokázala jeho oprávněnost. A v současnosti může být dobré třeba také k tomu, že v případě bezpráví na lidech v důsledku válečných konfliktů nebo vědeckých výzkumů může kdykoli zaznít hlas významné morální autority, který není možné jen tak snadno přeslechnout.

Když se mluví o hierarchické struktuře, vybavuje se mi obraz pyramidy, která má někde v oblacích velkolepý a nedostupný vrchol, od něhož vše vychází, k němuž vše směřuje. Podobně i církev působí majestátně a vzbuzuje dojem nehybnosti. V jistém smyslu stačí procházet bazilikami a paláci Vatikánu, abychom začali být hrdí na svou příslušnost k římskokatolické církvi, ale také abychom zahlédli destruktivní moc ovlivňující vnitřní svět člověka, který v takovém prostředí dlouhodobě pobývá. Jedněm může být tato představa sympatická a imponující, druhí by řekli, že k dokonalosti chybí už jen ledevec. Ale pozor, smrtelníci se na něj smějí dívat pouze z bezpečné vzdálenosti a s posvátnou úctou. Jak se s touto stránkou církve vypořádat? Pomohlo by setkání s knězem, které by svou lidskostí a srdečností rozebralo ledy povrchních soudů? Nebo už i to je málo? Zkusme se podívat na modrou barvu jinými očima. Modrá je barvou denní oblohy. I když jde pouze o obyčejný rozptýl světla v molekulách vody, odkazuje na to, co je nad námi a co nás přesahuje. Naše vnímání modré se pojí, ať chceme nebo ne, s nekonečnem a s nedozírností univerza. Staří Egypťané a později i Řekové spojovali modrou s představou nejvyššího božství. Podobně je na tom i biblická tradice – když čteme v Bibli o Bohu, čteme současně o nebi a nebeském království. Také moderní literatura zůstává tomuto obrazu věrná. Goethe ve své fenomenologické teorii barev vnímá modrou jako barvu prosvětlující temnotu. Věrní této interpretaci se pak za modrou vydávali další literární hrdinové. V Novalisově románu Jindřich z Ofterdingenu spatřil jeden z nich ve snu záhadný modrý květ a byl jím tak uchváten, že vyšel na cestu. V poezii romantismu se tak pouť za modrým květem stala metaforou pro hledání smyslu života.

Ano, modrá barva s sebou nese nedostupnost a posvátno, ale také všechno osobní, o čem člověk sní, po čem touží a co je více než jeho každodenní realita. Právě modrá jako by nám pomá-

hala vymanit se z přizemnosti všedního. Obrazně pojmenoval tuto skutečnost Oskar Wilde ve svém příběhu o chudém králi. Vždyť stačí zvednout hlavu a cosi se v nás náhle probudí. Podobně jako se modř nebe zrcadlí na vodní hladině, neseme kdesi ve svém nitru odraz „Čehosi nad námi“.

Modrá barva v obraze církve nám pomáhá přiblížit se nebi, ale je také branou do světa, kde nás mohou snadno svázat představy, které si o církvi a především její hierarchičnosti a hierarších vytváříme. Tak se třeba stane, že mnozí jinak rozumní katoličtí křesťané fascinovaně a nekriticky poslouchají, když mluví kdejaká církevní autorita. Přitom se může nekompetentně pouštět do témat, která patří spíše k profesi posluchačů. Na druhou stranu, co si mají počít lidé, kteří tento odborný deficit na straně kazatele vnímají? Vždyť stejně mohou jen poslušně sedět v lavicích a tvářit se, že jim uletěl rozum. Jsou přece velkorysí, tolerantní a v kostele se nesluší vykřikovat ani diskutovat.

Modrá barva přichází ke slovu také tehdy, když má farnost spolupracovat s obcí – ať už je to rozsvěcení „vánočního“ stromu v adventu, pořádání koncertů v kostele, svátek místního hasičského sboru, žehnání zvonu nebo nově opravené kapličky financované ze všech možných zdrojů. Tady má modrá úřednická barva církve velkou moc spojit, ale také oddělit společenství křesťanů od ostatních lidí. Tady mohou z obou stran zaznít slova: „My to děláme jinak.“ „My to děláme lépe.“ „My vás nepotřebujeme.“ „My se držíme starých dobrých osvědčených tradic.“ A pokud se k nim přidá odkaz na příslušný paragraf a vhodné razítko, rozdělení se ještě prohloubí. Pak je to těžké. Lidé chtějí, ale farář nedovolí, nebo farnost by i chtěla, ale starosta je nepozve nebo pozve, ale nabídne jim místo mezi folklórními a historickými soubory. Je úsměvné, když je pak farář užitečný pouze k tomu, aby o masopustu požehnal průvod masek, a navíc smutné, když objektivně není možné jinak jeho přínos pro obec zhodnotit.

Lidé jsou dnes citliví na manipulaci a myslím, že zvláště naše zkušenost minulého režimu tomu výrazně napomohla. Je proto snadné zaujmout v upřímném hledání Boha postoj, ke kterému církev nepotřebuji. Stejně omezuje kreativitu, otevřenost a rozlet! V tomto smyslu rozumím všem, kteří říkají, že se bez modré barvy církve obejdou. Já jsem však přesvědčen, že je dobré, že ji má, a je osvobozující, že se mohu v tradici, kterou církev uchovává a kultivuje, opřít až o samé počátky naší kultury a civilizace. Že je instituce a její formální autorita přes všechny stinné stránky nezastupitelná, jsem nedávno zažil na vlastní kůži. Mám jednoho přítele. Má přes osmdesát let a je jedním z významných současných pedagogů. Ze své životní zkušenosti a intuice rozvinul a pojmenoval alternativní vzdělávací systém. Své žáky má v mnoha zemích světa a je to fenomenální osobnost ducha. Vzhledem k jeho stáří došlo v dobré víře ke vzniku instituce, která chce jeho životní dílo uchovávat a rozvíjet v dalších generacích. Ale co se nestalo. To, co dříve fungovalo v rovině ryzích mezilidských vztahů, dostalo najednou formální a úřední charakter. Vznikla struktura a duch se uzavřel do klece, k jejímuž otevření jste najednou potřebovali klíč razítka. V srdci mého přítele se odehrál veliký boj, ale rozum říkal, že jinak to nejde. Jeho dílo by bez formální instituce ztratilo celistvost, rozplynulo se v čase a rozpadlo na dílčí myšlenky.

V rodině bývá nositelem modré barvy pořádku a disciplíny ten rodič, který dbá na systém a řád věcí, tedy na to, aby všichni a všechno mělo své místo – ať už v čase nebo prostoru. Jsou to rodiče vykřikující na děti otravné věty: „Uklid to po sobě.“ „Kam jdeš?“ „Kdy přijdeš?“ Pravidelnost jídla, pravidelnost spánku, pravidelnost modlitby nebo návštěvy bohoslužeb – pravidel-

nost mnohdy ubíjející, obtížná a omezující, ale kdyby vůbec nebyla, vypukl by všeobecný chaos a soudržnost rodiny by přišla vniveč. Jednoduše a moudře řečeno: Zachovej řád a řád zachová tebe.

Modrá v rodině má také podobu alba fotografií osvěžujícího paměť a rodinné kořeny nebo podobu rituálů vánočních nebo velikonočních svátků, které zůstávají celé generace neměnné a jejich dodržování nedotknutelné a někde bývá i vyžadované bez omluvy a kompromisu. Hierarchie hodnot přesně vymezuje prostor i hranice, a to je při výchově dětí více než dobré. Přesně pojmenované role totiž vyjadřují, že mi na druhém záleží – že není tím, kdo musí poslouchat, protože je malý a já jsem velký, ani tím, kterého mám tak rád, že mu přece všechno dovolím.

Jako knězi mi záleží na tom, aby byl v mých postojích přítomný právě tento zájem a ne úřední moc. Autorita není samospasitelná, je ospravedlnitelná pouze ve službě druhým. Často si připomínám Krista umývajících učedníkům nohy. Ujišťuje mě, že autorita církve je autoritou služebnou a že křesťanská víra tento rozměr autority bezpodmínečně vyžaduje.

Přál bych naší církvi tuto azurově nebeskou barvu, která vše obklopuje, je nade vším, ale zároveň vymezuje hranice země, ve kterých je dobré se pohybovat, protože přináší jistotu, strukturu a řád, a to nejen všelijakých lidských institucí, ale také třeba všedních dní a ročních dob. V těchto jistotách se pak můžeme vydávat za ideály a být jeden druhému autoritou, která neomezuje a nezneužívá svého postavení, ale je oporou a životu slouží.

Existuje-li v křesťanské tradici a ve víře církve postava, která ztělesňuje tuto skutečnost, pak je to Ježíšova matka Maria, v ikonografii znázorňovaná modrou barvou dokonalého lidství.

P. Dr. theol. Tomáš Cyril Havel CFSsS

Slovo života na leden 2025

„Věříš tomu?“ (Jan 11,26)

Ježíš přichází do Betánie, kde před čtyřmi dny zemřel Lazar. Jeho sestra Marta, která se o Ježíšovi dozvěděla, mu plna naděje běží naproti. Evangelium zdůrazňuje¹, že Ježíš ji, její sestru Marii a Lazara měl velmi rád. Ačkoli je Marta sklíčená,

projevuje Pánu svou důvěru a je přesvědčena, že kdyby byl přítomen před bratrovou smrtí, byl by tento ještě naživu, ale že i nyní bude vyslyšena jakákoli jeho prosba k Bohu. „Tvůj bratr vstane.“ (Jan 11,23), ujišťuje ji v tu chvíli Ježíš.

„Věříš tomu?“

Poté, co objasní, že má na mysli Lazarův návrat k fyzickému životu zde a nyní, a nikoli pouze život, který čeká věřící po smrti, Ježíš žádá Martu, aby přilnula k víře, a to nejen proto, aby vykonal jeden ze svých zázraků – které evangelista Jan nazývá „znameními“ – ale aby jí, stejně jako všem věřícím, daroval nový život a vzkříšení. „Já jsem vzkříšení a život“ (Jan 11,25), říká Ježíš. A víra, kterou od ní žádá, je osobní vztah s ním, aktivní a dynamické přilnutí. Víra není jako přijetí smlouvy, kterou člověk jednou podepíše a pak už se na ni nepodívá, ale je to skutečnost, která proměňuje každodenní život a prostupuje jím.

„Věříš tomu?“

Ježíš zve k novému životu tady a teď. Zve nás, abychom ho prožívali každý den s vědomím, že – jak jsme znovu objevili o Vánocích – on sám nám ho přinesl, když nás hledal jako první a přišel mezi nás.

Jak odpovědět na jeho otázku? Podívejme se na Martu, Lazaruovu sestru. V dialogu s Ježíšem mu naplno vyznává svou víru. Řecký originál to vyjadřuje s ještě větším důrazem. „Věřím“, které vyslovila, znamená „dospěla jsem k víře“, „věřím pevně“, že „ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět“², se všemi důsledky. Je to přesvědčení, které dozrávalo v průběhu času a bylo prověřeno různými okolnostmi, s nimiž se v životě setkala.

Pán svou otázku adresuje také mně. I mě žádá o velkorysou důvěru v něj a o přilnutí k jeho způsobu života, který je založen na velkorysosti a konkrétní lásce ke všem. Vytrvalost dovede ke zralosti mou víru, která bude sílit, když budu den za dnem vidět, jak se pravda Ježíšových slov uskutečňuje, a která se nezapomene projevit v mém každodenním jednání vůči všem. Mezitím si můžeme osvojit prosbu apoštolů vůči Ježíši: „Dej nám více víry“ (Lk 17,5).

„Věříš tomu?“

„Jedna z mých dcer přišla o práci spolu se všemi svými kolegy, protože vláda zrušila úřad, ve kterém pracovali,“ vypráví Patricia z Jižní Ameriky. „Na protest se utábořili před úřadem. Snažila jsem se je podpořit tím, že jsem se účastnila některých jejich aktivit, nosila jim jídlo nebo se s nimi prostě zastavila a povídala si s nimi.“

Na Zelený čtvrtek se skupina kněží, kteří je doprovázeli, rozhod-

la slavit obřad, při němž také nabídli prostor k naslouchání, přečetli evangelium a vykonali úkon mytí nohou na památku toho, co učinil Ježíš. Většina přítomných nebyli věřící lidé. Přesto to byl okamžik hlubokého sjednocení, bratrství a naděje. Cítili se být přijati a s dojetím děkovali kněžím, kteří je doprovázeli v jejich nejistotě a utrpení.“

Toto Ježíšovo slovo bylo vybráno jako téma Týdne modliteb za jednotu křesťanů 2025³. Modleme se tedy a usilujme o to, aby naše společná víra byla hnací silou hledání bratrství se všemi: je to Boží návrh a přání pro lidstvo, ale vyžaduje naši spolupráci. Modlitba a činy budou mít účinek, pokud budou vycházet z této důvěry v Boha a našeho jednání v souladu s ní.

Silvano Malini a tým Slova života

¹ Jan 11,5.

² Jan 11,27.

³ Probíhá od soboty 18. do soboty 25. ledna 2025. V České republice a na některých dalších místech předchází Týdnu modliteb za jednotu křesťanů Alianční týden modliteb organizovaný Evangelikální aliancí, v roce 2025 se konal ve dnech 5. až 12. ledna.

katedrála sv. Václava v Olomouci

OBEC	VÝTĚŽEK	OBEC	VÝTĚŽEK
Branky	30 045 Kč	Podolí	18 658 Kč
Dolní Bečva	167 658 Kč	Police	31 397 Kč
Horní Bečva	129 711 Kč	Poličná	64 830 Kč
Hutisko - Solanec	152 453 Kč	Prostřední Bečva	131 003 Kč
Choryně	35 898 Kč	Rožnov pod Radhoštěm	604 700 Kč
Jarcová	30 249 Kč	Střítež nad Bečvou	41 248 Kč
Kelč	140 126 Kč	Valašská Bystřice	177 835 Kč
Kladeruby	36 806 Kč	Valašské Meziříčí	693 146 Kč
Krhová	72 185 Kč	Velká Lhota	28 906 Kč
Kunovice	38 336 Kč	Vidče	128 154 Kč
Lešná	104 031 Kč	Vigantice	75 007 Kč
Lhota u Choryně	16 243 Kč	Zašová	198 696 Kč
Loučka	37 680 Kč	Zubří	334 340 Kč
CELKEM		3 519 341 Kč	

VÝNOS Z KASIČEK **3 519 341 Kč**

ONLINE KASIČKA A SBÍRKOVÝ ÚČET **39 431 Kč**
K 16. 1. 2025

CELKEM **3 558 772 Kč**

SRDEČNĚ DĚKUJEME ZA VAŠI ŠTĚDROST

Charita
Valašské Meziříčí

Centrum pro rodinu

Program setkávání seniorů v únoru

6. února

Výlet Horní Lideč, výstava betlémů

(sraz na vlakovém nádraží Valašské Meziříčí v 8.30 h)

13. února

Skripta, promítání filmového dokumentu Tajemství bolestného růžence „bičování“

20. února

Zahájení kurzu (5 setkání) „Trénink paměti“ s certifikovanou lektorkou

Na kurz je nutno se přihlásit kvůli omezené kapacitě na tel. 733 741 636 nebo 605 552 728.

Termíny kurzu – 20. 2., 20. 3., 3. 4., 15. 5., 5. 6.

VSTUP ZDARMA

27. února

Setkání s knězem Janem Rimbalou, přátelské posezení, debata

Spolufinancováno
Evropskou unií

Název projektu: MASR OPŽ+1, projekt
Reg.č. projektu: CZ.03.02.01/00/22_008/0000149

PŘEDNÁŠKA DĚTSKÉ NEMOCI

FEBRILNÍ KŘEČE ZÁNĚTY DC PRŮJMY A ZVRACENÍ
RADY A TIPY: VHDNÁ LČIVA V DOMÁCI LKÁRNIČCE

28. 1. 2025
17:00 h
Fara ve Valašském Meziříčí

Důležité informace o nejčastějších dětských nemocích, jejich příznacích a možnostech prevence. Přednáška bude vedena praktickou sestrou se zkušenostmi z různých dětských oddělení.

VSTUP ZDARMA
Po skončení přednášky bude prostor pro dotazy a diskuzi.

Pozvánky a inzerce

Benefiční koncert Mibidizo

Milí čtenáři Života farností, bratři a sestry, jménem spolku *Děti – naše naděje* bych Vás chtěla srdečně pozvat na náš další benefiční koncert na podporu výstavby nové budovy pro děti na Stříbrné ulici. Vaše dobrovolné vstupné nám pomůže uhradit další náklady spojené s přípravou tohoto náročného projektu. Koncert se bude konat v pátek 14. února v 18:30 hodin ve farním kostele ve Valašském Meziříčí. Tentokrát vystoupí slavný dětský pěvecký sbor MIBIDIZO ze Základní umělecké školy Alfréda Radoka pod vedením jeho zakladatelky – sbormistryně Mgr. Evy Ježíkové. Kromě krásného uměleckého zážitku se můžete opět těšit také na výborné valašské frgály, které si budete moci po koncertu zakoupit. Těšíme se na společné setkání s Vámi.

Eliška Štefková

Modlitba za pokoj

V sobotu 22. 3. 2025 se uskuteční ve sportovní hale v Popradu na Slovensku medžugorské modlitební a vzdělávací setkání pod názvem Modlitba za pokoj za účasti hostů z Medžugorje a pod záštitou Mons. Františka Trtsenského, spišského sídelního biskupa. Na akci pojede z Valašského Meziříší autobus.

Přihlášky u Václava Chládky osobně nebo na tel. 731 621 222.

Václav Chládek

CENTRUM PRO RODINU
VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

BESEDA

JAK NA RODOKMEN svépomocí

Eliška Chovanecová
počítačová malířka

grafička
se specializací
na rodinnou historii

pondělí 10. 2. 2024
16 hod. / fara Valašské Meziříčí

• rodokmen krok za krokem

koreny-nasi-rodiny.cz

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA KONCERT, KTERÝ POŘÁDÁ SPOLEK DĚTI - NAŠE NADĚJE

KONCERT

14. února 2025 v 18:30 hod.

MIBIDIZO

ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Valašském Meziříčí

PRODEJ DOMÁCÍCH FRGÁLŮ

DOBROVOLNÝM PŘÍSPĚVKEM PODPOŘÍTE PROJEKT NA VYBUDOVÁNÍ 2 NOVÝCH DĚTSKÝCH SKUPIN

22.03.2025

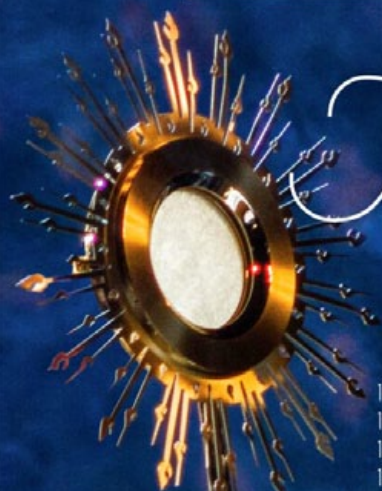
ARÉNA POPRAD

"...poževam vás, aby ste sa modlili za pokoj,
za pokoj vo vašich srdciach, za pokoj vo vašich rodinách
a za pokoj v celom svete, pretože satan chce vojnu..."

23. marca 1893

Modlitba za pokoj

pod záštitou spišského
diecézneho biskupa
**Mons. Františka
Trstenského**

11.00 ÚVOD, PRÍVÍTANIE, RADOSTNÝ RUŽENEC
11.45 PÁTER MARINKO ŠAKOTA OFM - KATECHÉZA
12.45 PAUZA NA OBED
13.45 BOLESTNÝ RUŽENEC
14.30 PÁTER MARINKO ŠAKOTA OFM - KATECHÉZA
15.00 KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVU
15.15 TERKA GAŽIOVÁ - KATECHÉZA
15.50 SVETLO MÁRIINO - SVEDECTVO

16.30 PAUZA
17.00 SLÁVNOSTNÝ RUŽENEC,
LORETÁNSKE LITÁNIE,
PROCESIA SO SOCHOU PANNY MÁRIE
18.00 SVÄTÁ OMŠA, ZASVÄTENIE NEPOŠKVRNENÉMU
SRDCU PANNY MÁRIE
19.00 EUCHARISTICKÁ ADORÁCIA S POŽEHNANÍM
20.00 POĎAKOVANIE, ZÁVER

REGISTRÁCIA JE POVINNÁ
KVÔLI KAPACITE ÚČASTNÍKOV
www.rezervuj.rkcpoprad.sk

Program akcí farnosti Valašské Meziříčí a Lešná v r. 2025

Triduum hnutí Modlitby matek – 24.–26. ledna

Popeleční středa – 5. března

Postní duchovní obnova s Kateřinou Lachmanovou – sobota
8. března

Slavnost sv. Josefa – středa 19. března

Slavnost Zvěstování Páně – úterý 25. března

Květná neděle – 13. dubna

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – neděle 20. dubna

Arcidiecézní setkání mládeže – Svatý Hostýn – 16.–17. května

Noc kostelů – pátek 23. května

Slavnost Nanebevstoupení Páně – čtvrtek 29. května

Pouť děkanátu Val. Meziříčí za obnovu rodin a duchovní povolání – Olomouc – sobota 31. května

Slavnost 1. sv. přijímání v Lešné – neděle 1. června (příprava začne v úterý 11. března)

Slavnost Seslání Ducha svatého – neděle 8. června

Slavnost Nejsvětější Trojice – neděle 15. června – **1. sv. přijímání ve Valašském Meziříčí** (příprava začne ve čtvrtek 13. března)

Slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo) – čtvrtek 19. června, eucharistické procesí na náměstí – neděle 22. června

Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova – pátek 27. června

Jubilejní pouť mládeže – Řím – 28. července – 3. srpna

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – pátek 15. srpna, poutní slavnost Val. Meziříčí (farní kostel) – neděle 17. srpna

Adorační den farnosti VM a den modliteb za bohoslovce – neděle 24. srpna

Břimování ve Valašském Meziříčí – termín bude upřesněn (září)

Slavnost Ježíše Krista Krále – neděle 23. listopadu

1. neděle adventní – 30. listopadu

Sbírky vyhlášené Arcibiskupstvím olomouckým v r. 2025

- v rámci neděle Božího slova – 26. 1.
- Haléř sv. Petra – 23. 2.
- Postní almužna (pro Charitu) – březen – duben
- na celostátní setkání mládeže – 23. 3.
- na křesťany ve Svaté zemi – Velký pátek 18. 4.
- na služné duchovních – 20. 4.
- na pronásledované křesťany – 25. 5.
- na církevní školy – 8. 6.
- na misie – 19. 10.
- na Charitu – 2. 11.
- na křesťanská média – 16. 11.

Daruj sobě a svým dětem všechno, i život po smrti.

Srdečně Vás zveme
na lidové misie, které
budou probíhat ve farnosti
Zašová
od 4. 4. – 13. 4. 2025.
O další přípravě na lidové
misie vás budeme
informovat.

Těší se na vás.
Misionáři svatého Vincenta de Paul z Loštic

Matrika

* Křest přijali

Valašské Meziříčí

Štěpánka Anna Dobiášová
Martin David Jaroslav Matějka

Lešná

Robin Kryštof Janovský

† Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Mgr. Ing. Jana Cupalová *3. 9. 1936 +3. 12. 2024, Brno,
Křídlovická 13
MUDr. Radomíra Staveníková *22. 9. 1953 +10. 12. 2024,
U Apollia 691
Kristína Šándorová *9. 9. 1959 +16. 12. 2024, Kopřivnice
Věnceslava Dostálová *27. 9. 1937 +18. 12. 2024, Krhová, Pod
Kameněm 350
Jiří Bětuňák *28. 9. 1932 +21. 12. 2024, Poličná 249
Zdeňka Dohnalová *7. 9. 1938 +4. 1. 2025, Sklářská 193
MVDr. Richard Hlavica *25. 8. 1934 +4. 1. 2025, Zašovská 195

Lešná

Jana Trefilová *7. 9. 1965 +23. 12. 2024, Lešná 41
Ludmila Davidová *27. 2. 1938 +2. 1. 2025, Lešná 34

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat
na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

jiná částka

MĚSTO VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

Město Valašské Meziříčí ve spolupráci s českou pobočkou ICEJ připravilo

21. ročník festivalu věnovanému Izraeli

חברות Chaverut/Přátelství

Program festivalu 2025:

NEDĚLE 9. 2. V 16:00 HOD. – MALÝ SÁL MĚSTSKÉ KNIHOVNY NA ULICI NÁBŘEŽÍ

Předseda spolku Vůle 1939 **Milan Grossmann**, promítání dokumentárního filmu **Po stopách Jakuba Grossmanna**. Příběh jeho židovského dědečka, který v roce 1939 uprchl z nacisty okupované Ostravy, pěšky prošel Polskem a Pobaltím, dostal se do Stockholmu a nakonec se zapojil do československého odboje v Anglii.

Následuje beseda o osmileté přípravě dokumentu, únikových cestách z protektorátu, židovských bojovnících proti nacismu a významu švédské hraběnky Amélie Posse-Brázdové pro záchranu tisíců československých uprchlíků.

NEDĚLE 16. 2. V 16:00 HOD. – FRESKOVÝ SÁL MUZEJNÍHO A GALERIJNÍHO CENTRA V ZÁMKU ŽEROTÍNŮ

Rabín **David Maxa**, přednáška na téma **Desatero Hospodinových přikázání**. Přikázání, která dal Hospodin Mojžíšovi na hoře Sinaj jako směrnicí pro způsob života izraelského národa. Přikázání zásadního významu pro židovství a později i křesťanství pohledem českého reformního rabína. (S)

PÁTEK 7. 3. V 19:00 HOD. – MODLITEBNA APOŠTOLSKÉ CÍRKVE NA ULICI ZAŠOVSKÁ

Hebraista **Josef Byrtus**, uvedení do tématu **Slavení Šabatu**.

Způsob, kterým Židé slaví svůj nejdůležitější svátek, sedmý den v týdnu – sobotu, s možností zapojení přítomných účastníků do oslavy zpěvem písní, čtením žalmů a modlitbou, včetně ochutnávky tradičních šabatových pokrmů.

Pořádáno ve spolupráci s místním sborem Apoštolské církve. (S)

NEDĚLE 16. 3. V 15:30 HOD. – VELKÝ SÁL ZÁMKU ŽEROTÍNŮ

Náměstek ministra zahraničních věcí ČR **Eduard Hulicius**, beseda na téma **Aktuální situace na Blízkém Východě**. Události vyvolané teroristickým útokem Hamásu dne 7. října 2023 a jejich dopad na mezinárodní situaci z pohledu České republiky. (S)

NEDĚLE 23. 3. V 16:00 HOD. – MODLITEBNA APOŠTOLSKÉ CÍRKVE NA ULICI ZAŠOVSKÁ

Teolog **Pavel Hošek**, přednáška na téma **Země je plná Slávy - příroda jako Boží chrám v duchovní tradici chasidských Židů**. V židovských obcích východní Evropy se v 18. století rozšířilo hnutí duchovní obrody, které nadobro změnilo tvář judaismu. Toto hnutí radikálním způsobem rozvinulo biblické učení o Boží přítomnosti ve stvoření.

Pořádáno ve spolupráci s místní pobočkou České křesťanské akademie a místním sborem Apoštolské církve. (S)

Upozornění: (Z) – akci bude možno zhlédnout také ze záznamu na stránce <http://www.kzvalmez.cz/> a na kanálu „Kázetko“ na YouTube. Změna programu vyhrazena.

Srdečně Vás zveme. Bližší informace: Yvona Wojaczková (727 811 184)
Bohdan Mikušek (737 263 912) • Jindřich Kimler (603 154 532)

Život farností číslo 1, ročník XXXII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.
redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Evžen Hlavica, grafická úprava a realizace: Evžen Hlavica, Radek Zavičák, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřimalová.
Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.
Toto číslo vychází o 3. neděli v mezidobí, 26. ledna 2025. Uzávěrka příštího čísla je 13. února 2025.
<http://farnost-valmez.cz/>